

บทที่ ๕

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทาง ๆ จะดำเนินการตาม
ลักษณะดังนี้ คือ

๑. แสดงค่าสถิติพื้นฐาน
๒. การเปรียบเทียบผลลัมภ์ทางการเรียนและคะแนนความคิด
สร้างสรรค์ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
๓. แสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีคوبทเรียน
๔. แสดงค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบทาง ๆ

ตารางที่ ๒ แสดงค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบผลลัมภ์ของกลุ่ม
ควบคุมและกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	ก่อนสอน			หลังสอน		
	\bar{X}	S.D.	S^2	\bar{X}	S.D.	S^2
กลุ่มควบคุม	๒๔.๙๐	๖.๐๙	๓๖.๗๒	๓๐.๕๖	๔.๗๖	๒๒.๖๕
กลุ่มทดลอง	๒๗.๐๖	๖.๖๔	๔๔.๖๒	๓๗.๖๓	๔.๗๔	๒๔.๕๔

จากตารางที่ ๒ แสดงว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการสอนทั้งของกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น แต่ความเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังการสอน ของทั้ง ๒ กลุ่มลดลง

ตารางที่ ๓ แสดงผลสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของ กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	S.D.	S^2
กลุ่มควบคุม	๗๗๗.๖๗	๑๗.๙๖	๒๕๔.๔๖
กลุ่มทดลอง	๗๕๙.๗๐	๔๖.๗๘	๒๙๓๔.๕๙

จากตารางที่ ๓ แสดงว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยและคะแนนส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงกว่า กลุ่มควบคุม

๔. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบฯ

ก. คะแนนผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง เมื่อทดสอบก่อนและหลังสอน

$$\text{กลุ่มควบคุม } H_0 : \mu_{\text{Pre.}} = \mu_{\text{Post}}$$

$$H_1 : \mu_{\text{Post}} > \mu_{\text{Pre}}$$

$$\text{กลุ่มทดลอง } H_0 : \mu_{\text{Pre}} = \mu_{\text{Post}}$$

$$H_1 : \mu_{\text{Post}} > \mu_{\text{Pre}}$$

ตารางที่ ๔ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนและ
หลังสอนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	ก่อนสอน		หลังสอน		t
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
กลุ่มควบคุม	๓๐	๒๔.๙๐	๖.๐๗	๓๐.๕๖	๔.๗๖	๔.๖๔ **
กลุ่มทดลอง	๓๐	๒๗.๐๖	๖.๖๕	๓๑.๖๓	๔.๓๘	๓.๕๕ **

**

ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

จากตารางที่ ๔ นี้ แสดงให้เห็นว่า คะแนนผลลัพธ์ก่อนและหลังการสอนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย และไม่ขอมรับสมมติฐานที่เป็นกลาง นั่นคือ นักเรียนทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีคะแนนผลลัพธ์หลังการสอนสูงกว่าคะแนนผลลัพธ์ก่อนการสอน

ข. คะแนนผลลัพธ์ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองเมื่อทดสอบก่อนสอน

$$H_0 : \mu_{\text{ควบคุม}} = \mu_{\text{ทดลอง}}$$

$$H_1 : \mu_{\text{ทดลอง}} > \mu_{\text{ควบคุม}}$$

ตารางที่ ๕ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนสอน
ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มควบคุม	๓๐	๒๔.๙๐	๖.๐๙	๗.๔๙
กลุ่มทดลอง	๓๐	๒๗.๐๖	๖.๖๕	

จากตารางที่ ๕ แสดงให้เห็นว่าคะแนนผลลัพธ์ก่อนสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน การวิจัยจึงคงยอมรับสมมติฐานที่เป็นกลาง นั่นคือนักเรียนหัง ๒ กลุ่ม มีคะแนนผลลัพธ์ก่อนสอนไม่แตกต่างกัน

ค. คะแนนผลลัพธ์ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง เมื่อทดสอบ
หลังสอน

$$\begin{array}{lcl} H_0 & : \mu_{\text{ควบคุม}} & = \mu_{\text{ทดลอง}} \\ H_1 & : \mu_{\text{ทดลอง}} & > \mu_{\text{ควบคุม}} \end{array}$$

ตารางที่ ๖ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนหลังสอบ
ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มควบคุม	๓๐	๓๐.๕๖	๔.๗๖	
กลุ่มทดลอง	๓๐	๒๙.๖๓	๕.๓๘	๑.๔๙

จากตารางที่ ๖ แสดงให้เห็นว่าคะแนนผลลัพธ์หลังสอบของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย จึงคงยอมรับสมมติฐานที่เป็นกลาง นั่นคือนักเรียนทั้ง ๒ กลุ่มมีคะแนนผลลัพธ์หลังการสอนไม่แตกต่างกัน

๔. คะแนนความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

$$H_0 : \mu_{\text{ควบคุม}} = \mu_{\text{ทดลอง}}$$

$$H_1 : \mu_{\text{ทดลอง}} > \mu_{\text{ควบคุม}}$$

ตารางที่ ๗ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนความคิด
สร้างสรรค์ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D.	t
กลุ่มควบคุม	๓๐	๑๗๗.๖๓	๑๗.๗๖	** ๓.๗๖
กลุ่มทดลอง	๓๐	๑๕๙.๗๐	๕๖.๗๘	

** ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๑

จากการที่ ๓ แสดงว่าความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่มควบคุม
และกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทั้งดับ .๐๑ ชิ้งสอดคล้องกับสมมติฐาน
การวิจัย จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ เป็นกลาง นั่นคือกลุ่มทดลองซึ่งสอนแบบลีบส่วน
สอบสวนมีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งสอนแบบบรรยาย

๓. วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีตอบที่เรียนแบบลีบส่วนสอบสวน

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินผลที่เรียนมีห้องลีน ๑๖ คน (คุ้มครองในภาคผนวก ๕.)

เพศ	อายุ	หญิง	๗๒	คน
	ชาย	๔	คน	
อายุ	สูงสุด	๔๔	ปี	
	ต่ำสุด	๒๗	ปี	
ระยะเวลาที่ให้ทำการสอนมา	สูงสุด	๓๙	ปี	
	ต่ำสุด	๕	ปี	
วิชาที่สอนอยู่	การศึกษา	๗	คน	
	ภาษาไทย	๑๐	คน	
	สังคมศึกษา	๗	คน	
	จิตวิทยา	๗	คน	
	คณิตศาสตร์	๒	คน	
วิทยาศาสตร์	วิทยาศาสตร์	๗	คน	

ผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมกิจกรรมสอนแบบลีบส่วนสอบสวน ๘ คน
ผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่ร่วมกิจกรรมสอนแบบลีบส่วนสอบสวน ๘ คน

ตารางที่ ๘ แสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อคุณภาพของ
บทเรียนแบบสืบสานสอบสวน

ข้อที่	คุณค่า	ผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมสอน		ผู้ทรงคุณวุฒิไม่ร่วมสอน	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๑.	บทเรียนน่าถูกต้องตามขั้นตอน และวิธีการเรียนการสอนแบบ สืบสานสอบสวน	๔.๓๗	•๖๙	-	-
๒.	คำถ้าในบทเรียนกระตุนให้ นักเรียนได้คิดเป็น	๔.๓๗	•๕๙	๔.๑๒	•๓๕
๓.	คำถ้าในบทเรียนกระตุนให้ นักเรียนทำเป็น	๓.๘๙	•๖๔	๔.๐๐	•๕๓
๔.	คำถ้าในบทเรียนกระตุนให้ นักเรียนรักแก่ปัญหาเป็น	๔.๑๒	•๗๕	๔.๑๒	•๓๕
๕.	บทเรียนน่าช่วยให้นักเรียนໄດ້ฝึก ทักษะ การฟัง	๓.๖๙	•๕๙	๓.๗๔	•๓๐
๖.	บทเรียนน่าช่วยให้นักเรียนໄດ້ฝึก ทักษะการพูด	๔.๓๗	•๕๙	๔.๑๒	•๖๗
๗.	บทเรียนน่าช่วยให้นักเรียนໄດ້ฝึก ทักษะการอ่าน	๓.๗๕	•๓๐	๔.๐๐	•๕๕
๘.	บทเรียนน่าช่วยให้นักเรียนໄດ້ฝึก ทักษะการเขียน	๓.๙๕	•๔๔	๓.๕๐	•๕๙
๙.	บทเรียนน่าช่วยให้นักเรียนໄດ້ฝึก ทักษะการอุปรวมกันแบบประชา- ชีปไตย	๔.๗๕	•๕๖	๔.๐๐	๐

ตารางที่ ๒ แสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อคุณค่าของ
บทเรียนแบบสืบสานสอบสวน (ครอ)

ข้อที่	คุณค่า	ผู้ทรงคุณวุฒิที่รู้จักสื่อ		ผู้ทรงคุณวุฒิไม่รู้จักสื่อ	
		X	S.D.	X	S.D.
๑๐.	บทเรียนนี้ได้เน้นเกี่ยวกับวัฒนธรรมการใช้ภาษา	๓.๕๐	.๗๔	๓.๕๐	.๕๓
๑๑.	สำหรับนักเรียนชนมัชymคึกคักปีที่ ๑ แล้ว ลักษณะของคำถ้ามในบทเรียนนี้ยาก	๓.๐๐	.๕๗	๓.๙๖	.๖๔
๑๒.	จากการสอนภาษาไทยมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนมีทักษะทางภาษา ทักษะการสื่อสาร ทักษะในการคิด และทักษะในการอธิบาย ภัณฑ์แบบประชาธิปไตยการเรียน การสอนแบบสืบสานสอบสวน เหมาะสมกับวิชาภาษาไทย	๔.๙๒	.๖๔	๔.๖๕	.๔๖
๑๓.	การเรียนการสอนแบบสืบสานสอบสวนนี้เหมาะสมกับเนื้อหา ความวรรณคดีไทย	๔.๐๐	.๗๔	๓.๘๗	.๖๔
๑๔.	การเรียนการสอนแบบสืบสานสอบสวนนี้เหมาะสมกับเนื้อหาความกว้างไกล	๓.๕๐	.๕๓	๓.๘๗	.๔๓
๑๕.	บทเรียนนี้มีประโยชน์	๔.๙๒	.๖๔	๔.๑๙	.๓๕

ตารางที่ ๘ แสดงความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อคุณภาพของ
บทเรียนแบบสืบสานสอบสวน (คง)

ข้อที่	คุณค่า	ผู้ทรงคุณวุฒิที่รู้วิธีสอน		ผู้ทรงคุณวุฒิไม่รู้วิธีสอน	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๑๖. ควรจะสนับสนุนให้มีการเรียน การสอนตามบทเรียนนี้		๔.๐๐	.๗๕	๒.๖๕	.๖๖
๑๗. ถ้านำบทเรียนนี้ไปใช้ในโรง- เรียนหัวใจจะประ深交บปัญหา		๔.๐๐	.๗๕	๓.๒๕	.๑๐๓

จากตารางที่ ๘ โดยเฉลี่ยแล้วผู้ทรงคุณวุฒิที่รู้และไม่รู้วิธีการสอน
แบบสืบสานสอบสวน เห็นชอบกวยมากกับเรื่องที่ว่า คำถามในบทเรียนกระตุนให้
นักเรียนทำเป็น รู้จักแก้ปัญหาเป็น บทเรียนนี้ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูด
การอ่าน ได้เน้นเกี่ยวกับวัฒนธรรมการใช้ภาษา การเรียนการสอนแบบสืบสาน
สอบสวนเหมาะสมกับเนื้อหาค้านวรรษดีไทย และหลักภาษาไทย และบทเรียน
นี้มีประโยชน์ส่วนเรื่องที่ผู้ทรงคุณวุฒิ๒ กลุ่ม เห็นชอบค่ายปานกลาง คือลักษณะ
ของคำถามในบทเรียนนี้หากสานหนับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ สามารถทำได้
บทเรียนกระตุนให้นักเรียนได้คิดเป็น ได้ฝึกทักษะการพูด และฝึกทักษะการอยู่ร่วม
กันแบบประชาธิปไตยนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิที่รู้วิธีการสอนแบบสืบสานสอบสวนเห็นชอบค่าย
มากที่สุด ส่วนผู้ทรงคุณวุฒิไม่รู้วิธีการสอนแบบสืบสานสอบสวนเห็นชอบค่ายมาก
ส่วนเรื่องบทเรียนช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียน ผู้ทรงคุณวุฒิที่รู้วิธีการสอน
เห็นชอบค่ายปานกลาง แต่ผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่รู้วิธีการสอนเห็นชอบค่ายมาก เรื่องที่
ผู้ทรงคุณวุฒิที่รู้วิธีสอนเห็นชอบค่ายมาก แต่ผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่รู้วิธีการสอนเห็นชอบค่าย

มากที่สุด ได้แก่ เรื่อง การเรียนการสอนแบบสืบสานสอนหมายเหตุภาษาไทย และควรจะสนับสนุนให้มีการสอนตามบทเรียนนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิที่รู้วิธีสอนเห็นว่าด้านนำบทเรียนไปใช้ในโรงเรียนทั่วไปจะประสบปัญหามาก ส่วนผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่รู้วิธีการสอนเห็นว่าจะประสบปัญหาในระดับปานกลาง และผู้ทรงคุณวุฒิที่รู้วิธีการสอนเห็นว่าบทเรียนที่เขียนขึ้นถูกต้องตามขั้นตอนและวิธีการสอนแบบสืบสานสอนมากที่สุด

เหตุผลของผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินผลบทเรียนเรียน

๑. เหตุผลที่ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่าการเรียนการสอนแบบสืบสานสอนหมายเหตุภาษาไทยมาก คือ

- ๑.๑ เนื้อหาเหมาะสมที่จะนำมาอภิปรายหาเหตุผล
- ๑.๒ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมาก และเปิดโอกาสให้นักเรียนໄค์แสดงความคิดเห็น
- ๑.๓ การช้าบซึ้งในรัศมีความคิด จะเกิดขึ้นได้เมื่อนักเรียนໄค์คิดวิเคราะห์แยกแยะและเปรียบเทียบໄค์ด้วยตนเอง
- ๑.๔ การสอนวรรณคดีไทยโดยให้นักเรียนรู้จักคิดนำเหตุการณ์ในวรรณคดีอย่างกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน และการฝึกทำนายเหตุการณ์ต่าง ๆ นั้นเหมาะสมอย่างยิ่งกับสภาพการสอนในปัจจุบัน และยังทำให้นักเรียนรู้จักคุณค่าของวรรณคดีด้วยช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

มีผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านໄค์ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้แตกต่างออกไป คือ

- ๑.๖ ขั้นตอนในการสอนวรรณคดีไทยยังไม่ครบถ้วนนัก เพราะขาดทักษะบางอย่าง เช่น การวิเคราะห์ทางภาษา
- ๑.๗ วิธีสอนชนิดนี้เหมาะสมสมกับนักเรียนที่มีพื้นฐานการเรียนดี แต่จะมีปัญหาสำหรับนักเรียนที่เรียนช้า

- ๑.๔ ขั้นตอนและการกิจกรรมในการเรียนซับซ้อน และมากเกินไป
 ๑.๕ กิจกรรมขั้นควบคุม - คิดสร้างสรรค์ ยังไม่ชัดเจนนัก เพราะเป็นการประยุกต์นำมาใช้ (application) มากกว่า การคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมา (synthesis)

๒. เหตุผลที่ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่า การเรียนการสอนแบบลีบส่วนสอบส่วน เนาะส่วนกับเนื้อหาด้านหลักภาษาไทยในระดับปานกลางคือ

- ๒.๑ วิชาหลักภาษาไทยมีกฎเกณฑ์ ข้อยกเว้นมาก และเนื้อหาไม่เอื้อต่อการอภิปรายหรือคิดวิเคราะห์มากนัก จึงไม่สามารถที่จะสอนแบบลีบส่วนสอบส่วนได้ในทุกรูปแบบ
 ๒.๒ ในกิจกรรมขั้นอธิบายนั้น นักเรียนคงจะต้องจำเหตุผลที่บังคับไว้ตามลักษณะวิชามากขึ้นมากกว่าจะคิดหาเหตุผล หรือความล้มเหลวที่จากการสังเกตด้วยตนเองทุกรูปแบบ
 และกิจกรรมขั้นควบคุม - คิดสร้างสรรค์ก็ยังอยู่ในลักษณะถูกบังคับด้วยกฎเกณฑ์ของลักษณะวิชาอยู่ดี
 ๒.๓ เรื่องของภาษาบ้านบังคับรังก์ใช้เหตุผลไม่ได้

ส่วนผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าการเรียนการสอนวิชานี้เนาะส่วนกับเนื้อหาด้านหลักภาษาไทยมาก มีดังนี้

- ๒.๔ มีกิจกรรมในชั้นตอนต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเกิดความคิดรวบทางข้างหน้า
 ๒.๕ วิชาหลักภาษาไทยมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอย่างแจ้ง ดำเนินการสามารถจับหลักเกณฑ์ได้จะทำให้นักเรียนสนุกและศึกษาซึ่งทำให้รู้จักใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจ เกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น และเห็นความสำคัญของเนื้อหาวิชาอย่างชัดเจน ทั้งยังได้ฝึกทักษะทุกอย่างด้วย

๓. ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นว่า บทเรียนนี้จะก่อให้เกิดประโภชน์แก่

นักเรียน ดังนี้

- ๓.๑ นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมและໄດ້ເວັບແນະກຳຕາມຄວາມເອງມາກ
ຂຶ້ນ ກຽມໄດ້ລົບທານໃນການສອນລົງ
- ๓.๒ นักเรียนຈະຮູ້ຈັກຄື ຮູ້ຈົກຈາກຮູ້ຈົກແກ້ມູ່ຫາ ແລະທັດລິນ
ໃຈຕາມຄວາມເອງ ໂດຍຈະມີເພື່ອເປັນເປົ້າປະກາດ ນักເວັບແນະ
ຈະກຳລັກຄື ກາລຸພຸດ ກາລາແສດງອອກມາກືນ ແລະຍອມຮັບ
ພັກຄາມຄືກົດເຫັນຂອງຄນີ່ນ ຂຶ້ງຈະເປັນກາຮອບຢູ່ຮັມກັນແບບ
ປະຊາບໃບໄຕຍ
- ๓.๓ ນักເວັບແນະຈະຮູ້ຈົກຈາກເຄຣະທີ່ສົ່ງຄາງ ໂດຍເວັບແນະຈາກການສັງເກດ
ຫາກຳອົບບາຍຫາແຫຼຜລ ຄາດກາຮົມ ແລະຫາວິທີກາຣີໃນໆ ທີ່
ທີ່ເໝາະສົມ ຮູ້ຈົກຄືຈະເປັນສັງສຽງສຽງ ຂຶ້ງເປັນກາຮັບພັນ
ຄວາມຄືຂຶ້ນທີ່ສູງກວ່າຄວາມຈຳ
- ๓.๔ ເປັນກາຮັບຜົກຜັງຄວາມຮັກຫາຕີ ຄວາມຫຼື້ອສັກຍົດທອນນີ້ ຄວາມ
ສາມັກຄື ຂຶ້ງສາມາດນຳໄປໃຫ້ໃນຫຼືຖປະຈຳວັນໄດ້
- ๓.๕ ນักເວັບແນະມີຄວາມຮູ້ກວາງຂວາງຂຶ້ນ ມີໃຫ້ຄວາມຮູ້ເນັພະໃນ
บทເວັບແນະທອານເທົ່ານີ້ ຂຶ້ງຊ່ວຍໃຫ້ນักເວັບແນະທີ່ສົ່ງ
ວິຊາການໄທຍິ່ງຂຶ້ນ
- ๓.๖ ເປັນກາຮັບຜົກຜັງຄວາມຮັກຫາຕີ ກຽມໄດ້ເຫັນແນວທາງການສອນ
ແບບລືບລວມສອບລວມ ແລະນຳໄປດັດແປ່ງສອນຄອໄປ

๔. ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นກວຍຍ່າງมากว่า ควรสนับสนุนให้มีการเรียน

การสอนตามบทເວັບແນະນີ້ ເພວະ

- ๔.๑ ປັຈຊັນເຮົາຕອງການນักເວັບແນະທີ່ມີຄຸນກາພ ເປັນຜູ້ຮູ້ຈັກຄືແລະ
ຕອງກາຮັບຜົກຜັງຄວາມຄືຂອງນักເວັບແນະເປັນສຳຄັງ ວິທີສອນໜີດ
ນີ້ສັງເສົມໃຫ້ນักເວັບແນະຮູ້ຈັກຄືຄົນ ຄາດຄະເນ ແກ້ມູ່ຫາແລະ

ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของนักเรียนในสังคมต่อไป

- ๔.๒ บทเรียนมีกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติมาก และช่วยให้รักการทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยให้เข้าใจบทเรียนง่ายขึ้น ทำให้นักเรียนมีความหมายต่อการเรียนมากขึ้นโดยเป็นการนำนักศึกษาใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน วิชาภาษาไทย วิชีสอนนี้มีแนวทางที่เป็นขั้นตอนดี ถึงแม้จะมีความยากลำบากเพียงใด แต่ต้องใช้ความอดทนและพยายาม ดำเนินการสอนตามบทเรียนที่สร้างไว้อย่างรอบคอบ ผลที่ได้รับจะเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้
๔. ปัญหาที่บุตรคนวุฒิคาดว่าจะประสบ ด้านนำบทเรียนนี้ไปใช้ในโรงเรียนทั่วไป มีดังนี้

ด้านตัวครูสอน

- ๔.๑ ครูไม่เข้าใจขั้นตอน และวิธีการสอนแบบสืบสานสอดส่วนไม่เข้าใจบทบาทของครู และนักเรียนที่เรียนด้วยวิชีสอนชนิดนี้ ทำให้นำบทเรียนไปใช้ไม่ถูกต้อง
- ๔.๒ ครูสอนอาจจะใจเย็นไม่พอที่จะรอดูความต้องจากนักเรียน ทำให้กล้ายเป็นครูภาระและตอบคำถามเอง เพราะกลัวว่าจะสอนไม่ทันเวลา
- ๔.๓ ครูไม่พร้อมทั้งค่านิชาการและความสนใจ เพราะคิดว่าเป็นการเพิ่มภาระให้ การเปลี่ยนหัวหน้าครูของครูเพื่อพัฒนาเป้าหมายนั้นยังเป็นไปได้ยาก
- ๔.๔ การที่จะให้ครูช่วยกันสร้างบทเรียนแบบสืบสานสอดส่วนขึ้นใช้เอง คงมีปัญหามาก

ค้านตัวนักเรียน

- ๕.๕ นักเรียนที่ใช้ภาษาถี่นั้น หรือภาษาทางด้วยไม่ดีพอ จะมีปัญหามาก นักเรียนที่เรียนชาหรือไม่คุ้นเคยกับวิชีสอนที่มีกิจกรรมประกอบด้วยเรียนชาในระยะแรก ๆ
- ๕.๖ นักเรียนที่เรียนอ่อน หรือไม่เข้าใจวิชีสอนจะตามไม่ทันทำให้เกิดความห้อใจ
- ๕.๗ นักเรียนไม่คุ้นเคยกับวิชีสอนชนิดนี้ ฉะนั้นจึงเป็นการยากที่จะสอนให้บรรลุถูกประสงค์จริง ๆ
- ๕.๘ ถนนักเรียนมีจำนวนมากเกินไป ครูจะควบคุมดูแลไม่ทั่วถึง
- ๕.๙ นักเรียนอาจจะยังไม่สามารถอย่างความคิดจากลิ้งหนึ่งไปยังอีกลิ้งหนึ่ง ซึ่งจะทำให้ครูลำบากขึ้น

ค้านหลักสูตรและอื่น ๆ

- ๕.๑๐ เนื่องจากวิชีสอนชนิดนี้ค้องให้เวลา_nักเรียนในการคิดหาคำตอบเอง ฉะนั้นเวลาที่ใช้ในการสอนจะมากกว่าปกติ ระยะเวลาในการสอนไม่เพียงพอ
- ๕.๑๑ หลักสูตรกำหนดเนื้อหาไว้มาก ถ้าใช้วิชีสอนชนิดนี้จะทำให้สอนไม่ทันตามหลักสูตร
- ๕.๑๒ ข้นตอนในการเรียนคงขาดหายาก
๖. ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ขอเสนอแนะในการป้องกันปัญหาที่คาดว่าจะประสบ

ไว้กันนี้

- ๖.๑ ควรจัดอบรมครูภาษาไทยอย่างจริงจัง ในค้านปฏิบัติ ซึ่งอาจจัดเป็นหลักสูตรการเขียนบทเรียนแบบลีบส่วน ส่วนและทดลองสอนจริง ๆ ในระดับ Pre-service อย่างน้อย ๑ ภาคเรียน และควรห้องมีการเลือกเนื้อหา

ในบทเรียนนี้จะนำมาใช้สอนค่วยวิธีนี้ เพื่อช่วยให้ครูเข้าใจอย่างซับซ้อน เสียก่อน

- ๖.๔ ควรให้ผู้เชี่ยวชาญเตรียมบทเรียนสำเร็จรูป คู่มือการและคู่มือนักเรียนให้พร้อมเพื่อที่ครูหัวไปจะนำไปใช้ได้ทันที
- ๖.๕ เผยแพร่วิธีการสอนชนิดนี้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อนำน้ำให้ครูส่วนใหญ่เพิ่มความสนใจและเห็นความสำคัญโดยอาจจัดทำเป็นเอกสาร เพื่อเผยแพร่หรือสานฝึกการสอนก็ได้
- ๖.๖ ฝึกให้นักเรียนได้เรียนแบบบกถุ่ม เพื่อเป็นการปูพื้นฐาน

๗. ขอเสนอแนะในการปรับปรุงบทเรียน ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าควรจะปรับปรุงบทเรียนในเรื่องดัง ๆ ดังนี้

- ๗.๑ ในชุดควรยกตัวอย่าง ควรจะเพิ่มเนื้อหาในบางค้าน เช่น บทนำเรื่อง ที่มาของเรื่อง สำนวนโวหารต่าง ๆ ฯลฯ ส่วนในชุดหลักภาษาไทย คำถามค่อนข้างยากเกินไป ความมีคำถามเพิ่มเติมไว้สำรองในกรณีที่ถ้าไม่ได้คำถามคงตามที่คาดหวัง
- ๗.๒ การตั้งคำถามบางตอนขับข้อนยากเกินไปสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จึงควรใช้ภาษาที่ง่ายขึ้น โดยเฉพาะในชุดอธิบายควรหากิจกรรมสนับสนุนให้เห็นชัดเจน เช้าใจง่ายขึ้น และควรสรุปการเรียนการสอนในกิจกรรม แต่ละชั้นความ
- ๗.๓ กิจกรรมบางตอนที่ไม่เกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน หรือ นักเรียนเข้าใจแล้ว น่าจะข้ามไปได้เพื่อประหยัดเวลา

- ๗.๕ គំពូនថ្នាក់អងគ្គរាល់នឹងសម្បរណ៍គ្រប់ទុកចន ដែលត្រូវបាន
នៅទំនាក់ទំនងនីមួយៗដើម្បីប្រើប្រាស់ជាមួយ
- ๗.๖ ការរួមគ្រប់គ្រង់គ្រឿង គ្រប់គ្រង់គ្រឿង និងប្រើប្រាស់នីមួយៗ
នៅទំនាក់ទំនងនីមួយៗ
- ๗.๗ នាមីត្រូវបានដោះស្រាយ និងប្រើប្រាស់នីមួយៗ នៅទំនាក់ទំនង
និងប្រើប្រាស់នីមួយៗ ដែលត្រូវបានដោះស្រាយ និងប្រើប្រាស់នីមួយៗ
- ๗.๘ នាមីត្រូវបានដោះស្រាយ និងប្រើប្រាស់នីមួយៗ នៅទំនាក់ទំនង
និងប្រើប្រាស់នីមួយៗ ដែលត្រូវបានដោះស្រាយ និងប្រើប្រាស់នីមួយៗ

គូនយុវធម៌រៀបាធាសាស្ត្រ

គូនយុវធម៌រៀបាធាសាស្ត្រ